

АЛЕКСАНДР (Чекановський Олексій Іванович; 1881-1939) — церковний діяч. Закін. Київ. духовну академію (1905) зі званням канд. богослов'я. Залишений при академії як професор. стипендіат. Магістр (1911), доцент (1912), екстраординар. професор (1913) Київ. духов. академії. 1921 прийняв чернечий постриг і отримав сан архімандрита. Єпископ Бердичівський, вікарій Київ. єпархії (хіротонія 1921, здійснив митрополит Михаїл). 1922 став обновленцем, викладав у Вищій богослов. укр. школі в Києві. Єпископ (1922-29), архієпископ (1929- 34) Бердичівський та Уманський, митрополит Київський (від 1935). Керував православ. церквою в УРСР як першоієрарх України, звільн. 14 грудня 1937. Підтримував обновленство до кінця життя.

Основні праці

К уяснению учения о самоуничижении Господа нашего Иисуса Христа. 1910; Степень неизменности догмата. 1913; Искупительный подвиг Христа Спасителя с точки зрения церковного учения о Лице Его. 1913 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Тр. Киев. духов. академии. 1915. Т. 3, кн. 10-11;
2. УПБ. 1925. № 16;
3. Manuil.

[С. І. Білокінь](#)

Бібліографічний опис:

Александр / С. І. Білокінь // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43619>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).